

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2002-2003

5 december 2002

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR LEEFMILIEU, NATUURBEHOUD EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag om uitleg van de heer Jos Bex tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de afvalkost van met composiet vervaardigde producten

Vraag om uitleg van de heer Patrick Lachaert tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de aanvraag van een bodembeheerrapport

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw en tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over het mogelijk verband tussen de dioxineproblemen in Stabroek en omgeving en een accidentele uitstoot van de Indaver-verbrandingsoven

Vraag om uitleg van de heer Jos Stassen tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de overstromingsproblematiek van de Barbierbeek bij de realisatie van het gecontroleerd overstromingsgebied Kruibeke-Bazel-Rupelmonde

Vraag om uitleg van de heer Jan Loones tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de gevolgen van de afbakening van het Vlaams Ecologisch Netwerk voor de strandvisserij

Vraag om uitleg van de heer André Van Nieuwkerke tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het ontwerp van bestemmingsplan Sluis aan Zee ! van de Nederlandse toekomstige fusiegemeente Sluis-Aardenburg-Oostburg

Vraag om uitleg van mevrouw Isabel Vertriest tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de Vlaamse gaai

Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening

Donderdag 5 december 2002

VOORZITTER : De heer Jacques Timmermans

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 9.36 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Jos Bex tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de afvalkost van met composiet vervaardigde producten

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Bex tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de afvalkost van met composiet vervaardigde producten.

De heer Bex heeft het woord.

De heer Jos Bex : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, deze vraag die ik op 19 november had ingediend, werd eigenlijk deels al beantwoord bij de begrotingsbespreking en tijdens de discussie in het kader van de toelichting bij het programmadecreet over het verminderen van de heffingen met betrekking tot de delaminatietechniek. Ook op het moment dat ik uitleg heb gevraagd over het aspect Factor 10 en het Mambo-project, heb ik van de minister verklaringen gekregen die voor een groot deel antwoord geven op de vragen die ik nu stel in verband met de met composiet vervaardigde producten.

Bovendien is er nadien een regeringsbeslissing geweest die principieel goedkeuring heeft gegeven aan de actualisatie van het Vlarea. In de persmededeling die daarover is verspreid door het kabinet van de minister, lees ik ook weer zaken die in grote mate antwoorden zijn op de vragen die ik stel. Ik lees bijvoorbeeld : 'Meer nog, producenten zullen bij het concept van hun goederen rekening moeten houden met de latere afvalproblemen. Enkel zo kan het afvalbeleid een nieuw elan krijgen.' Verder in die tekst lees ik dat fabrikanten moeten instaan voor alle kosten die zijn verbonden aan het afvalbeheer van hun producten.

Al die zaken verheugen me uiteraard. Ze komen perfect tegemoet aan de vraag die ik nu concreet stel in verband met de uit composiet vervaardigde producten. Bij composieten gaat het voornamelijk om drie materiaalgroepen : ten eerste de metalen, ten tweede de keramieken en glasachtigen, en ten derde de polymeren. Door het samenvoegen van de drie producten wordt geprobeerd de goede kwaliteiten van elk product maximaal te rentabiliseren, waarbij men probeert een nieuw product te creëren dat een langere levensduur heeft.

Dat is natuurlijk allemaal wel mooi. Deze technieken zorgen inderdaad voor nieuwe mogelijkheden in de productie van materialen met een langere levensduur. Wordt bij het aanmaken van die composieten echter voldoende rekening gehouden met het feit dat die producten vroeg of laat toch ook in de afvalberg terechtkomen ? Op dat moment zullen ze waarschijnlijk heel wat kosten veroorzaken. Belangrijk bij composieten is ook dat de afvalkost eigenlijk een uitgestelde kost is. Het zijn dus de volgende generaties die geconfronteerd zullen worden met de kosten die daaraan verbonden zijn.

Mevrouw de minister, ik heb al gezegd dat mijn vragen voor een groot deel reeds beantwoord zijn. Toch zal ik ook met veel belangstelling luisteren naar wat u eventueel aan nieuwe elementen zult kunnen geven.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer Bex, het is inderdaad een belangrijk probleem. Natuurlijk zitten we daar altijd tussen aan de ene kant het leefmilieubeleid rond afval en aan de andere kant de kwestie van de productpolitiek, waar de bevoegdheden uiteraard anders liggen.

U hebt zelf al opgemerkt dat er verschillende types van composietmaterialen zijn. Er zijn de metaalmatrixcomposieten, de keramische matrixcomposie-

Dua

ten en de polymeermatrixcomposieten. De toepassing van composieten heeft dikwijls in sterke mate te maken met het kostenplaatje. Daardoor zijn die materialen vooral te vinden in meer technische stukken. Het gaat dan bijvoorbeeld om onderdelen of producten die sterk, licht, hittebestendig of duurzaam moeten zijn. Composieten zijn minder gebruikelijk in de consumentenverpakkingswereld.

De klasse van de polymeermatrixcomposieten wordt het meest frequent angewend. Ze bestaan meestal uit een polymeermatrix uit thermohardende kunststof waarin zich vezels of deeltjes bevinden van een ander materiaal, zoals glasvezel, koolstof of kevlar. Omdat thermohardende kunststoffen niet meer kunnen worden hersmolten, is een klassieke recyclage in de praktijk meestal niet mogelijk.

Wat wel kan, is dat men tot een vermaling van het composiet komt. Dan verkrijgt men een vulstof van lage kwaliteit, die kan worden toegevoegd aan een ander kunsthar. Uiteraard gaan de positieve eigenschappen van het composiet bij de vermaling verloren. Toch moet gezegd worden dat er momenteel onderzoeken lopen die proberen om de matrix te scheiden van de vezels, zodat in de toekomst een recyclage – of chemische recyclage – waarschijnlijk wel mogelijk wordt. De vraag blijft natuurlijk of dat financieel en economisch haalbaar zal zijn.

Vanuit een afvalstofperspectief moet inderdaad gesteld worden dat composieten geen goede zaak zijn in vergelijking met sommige andere materialen. Vanuit een meer integraal levenscyclusperspectief is dat echter veel moeilijker uit te maken.

Ik geef een concreet voorbeeld. Om benzine te besparen, moet een wagen licht zijn. Wanneer composieten gebruikt worden om zwaardere materialen te vervangen, dan zal dat uiteraard op het vlak van het brandstofverbruik een positieve balans opleveren. Dit moet echter wel worden afgewogen tegenover het afvalaspect. Daar is de balans minder positief.

Dat is dus altijd een heel moeilijke discussie. Hoeveel gewicht geeft men aan elke factor? Wat is de algemene impact op het milieu? Er ontstaan dan ook altijd discussies tussen industrie, leefmilieu, enzovoort.

Er zijn reeds fabrikanten, voornamelijk uit de automobielsector, die inspanningen leveren om een goede inschatting te verkrijgen van de milieu-im-

pact van composieten. Op federaal niveau neemt minister Tavernier momenteel initiatieven om de productnormering meer af te stemmen in functie van problemen in de latere afvalfase.

Zo lopen er momenteel besprekingen over een KB dat meer invulling moet geven aan productnormen voor wagens en waarin een aantal voorstellen zijn opgenomen in functie van de recycleerbaarheid van bepaalde onderdelen. In december zal er een overleg plaatsvinden tussen de federale administratie, mijn kabinet en de Vlaamse milieuadministratie om na te gaan hoe het federale normeringsbeleid een grondiger ondersteuning kan bieden aan het afvalbeleid.

Dat is dus meer het globale verhaal, waarin de productpolitiek heel belangrijk is en waar we er uiteindelijk in geslaagd zijn om het afvalaspect voor een stuk binnen die productnormering binnen te loodsen.

Dan zijn er de terugnameplicht en de aanvaardingsplichten. Dan gaat het over individuele stromen. Het is zo dat er nu al producenten van composietmateriaal financieel verantwoordelijk worden gesteld, bijvoorbeeld via MBO's. Verpakkingsverantwoordelijken die lid zijn van FOST Plus, betalen bijvoorbeeld voor niet-valoriseerbare verpakkingen het hoogste tarief.

De bijdragen die in het Recupel-systeem – aanvaardingsplicht voor elektrische en elektronische apparatuur – worden aangerekend, houden onder meer rekening met de kosten van de latere verwerking van de producten.

Voor producten die moeilijker te verwerken zijn, moet een hogere bijdrage worden betaald. Op deze wijze worden de producenten ertoe aangezet bij het ontwerpen van producten reeds rekening te houden met de latere verwerking ervan. Met de invoering van nieuwe aanvaardingsplichten in het Vlarea zal dit principe steeds verder worden uitgewerkt.

Daarnaast wordt er veel aandacht geschonken aan sensibilisatie, gericht op het milieuvriendelijk ontwerpen van producten. Een van de belangrijke aandachtspunten hierbij is de verwerking van de producten wanneer ze in de afvalfase terechtkomen. Ook bij het steunpunt Factor 10, of Ecodesign, dat we hebben opgericht ter ondersteuning van initiatieven om tijdens de ontwikkelingsfase van een product rekening te houden met de milieu-impact wordt veel belang gehecht aan de productcyclus. Factor 10 zal de komende maanden meer

Dua

impact krijgen, aangezien het nu geheel in de werkzaamheden van het STIP zal worden opgenomen, zodat de respons van het veld ook veel groter zal zijn.

Mijnheer Bex, ik weet dat dit uw stokpaardje is. We proberen het steeds meer ingang te doen vinden in het beleid, met de mogelijkheden die we hebben.

De voorzitter : De heer Bex heeft het woord.

De heer Jos Bex : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik herhaal dat uw verklaringen van de laatste tijd me verheugen. We zijn blijikbaar op de goede weg, maar er blijft uiteraard nog veel te doen. Onlangs nog verklaarde een VBO-topman de verantwoordelijkheid van de bedrijven in deze zaak geheel af te wijzen.

Het is heel positief dat u hierover gesprekken voert met minister Tavernier, maar het zou nog veel interessanter zijn, met het oog op de komende staatshervorming, na te denken over de mogelijkheid het productenbeleid over te hevelen van het federaal naar het Vlaams niveau, zeker de elementen ervan die te maken hebben met Vlaamse bevoegdheden op het gebied van afval en milieu. We zullen daar initiatieven toe nemen, en ik hoop dat u die zult appreciëren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Patrick Lachaert tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de aanvraag van een bodembeheerrapport

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Lachaert tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de aanvraag van een bodembeheerrapport.

De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, vanaf februari 2003 moeten opdrachtgevende overheidsbesturen, bedrijven en in sommige gevallen ook particulieren een bodembeheerrapport aanvragen naar aanleiding van het opnieuw gebruiken van uitgedaagd

bodem als bodemgrond. Dat is een vrij acuut probleem, ook voor de gemeentebesturen.

Mijn gemeente bijvoorbeeld huurt sinds vorig jaar een tamelijk grote oppervlakte in de Gentse haven om zwaar vervuild asfalt te storten. We wisten immers al dat de wijziging eraan kwam. Nu moeten we echter ook weten wat ermee moet gebeuren, en onder welke voorwaarden. De huur van die gronden heeft trouwens belangrijke implicaties. Ook het Vlaams Gewest zit met dit probleem, en heeft met hetzelfde doel gronden gehuurd, bijvoorbeeld bij de afrit van Wetteren.

Heel wat van de aangegeven bouwheren zullen tegen die datum niet voorbereid zijn om zo'n beheerrapport aan te vragen. Zo moet het technisch verslag dat als basis dient voor de in te dienen aanvraag, vooraf worden opgemaakt door een erkende deskundige inzake bodemsanering. Tot op heden zijn er nog nauwelijks bouwheren die zo'n verslag hebben laten opmaken. Daarnaast moet het technisch verslag gebaseerd zijn op codes van goede praktijk die door de OVAM worden opgesteld. Deze codes worden uitgewerkt, maar er is nog niets definitief bekend.

Dit alles maakt dat het niet meer mogelijk is om voor grondwerken die vanaf 2 februari 2003 worden uitgevoerd, of voor de belangrijke hoeveelheid reeds gestockeerde afgedaagd grond een beheerrapport aan te vragen. Dit probleem rijst in het bijzonder voor de lokale besturen, die zeker niet in staat zullen zijn de datum te halen. Bovendien is het grootste deel van de gemeenten nog steeds niet ingelicht over hun toekomstige verplichting.

Mevrouw de minister, wat is de juiste stand van zaken in dit dossier ? Wanneer zullen de codes voor het technisch verslag die door de OVAM moeten worden opgesteld, definitief bekend zijn ? Wanneer zullen de gemeentebesturen over dit alles worden ingelicht ? Kunt u het voorstel steunen om, naar analogie met de nieuwe regeling voor veiligheidscoördinatoren en controles op mazouttanks, ook in dit dossier te voorzien in een duidelijke overgangsregeling ? Zo ja, zult u daarover tijdig overleg plegen met alle betrokken partijen ?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, collega's, zoals de heer Lachaert zegt, is de regeling voor grondverzet die in Vlarebo is opgenomen, volledig van toepassing vanaf 2 februari 2003. Het gaat om de regelgeving voor uitgedaagd bodem, inclusief de normen.

Dua

De OVAM moest inderdaad de codes van goede praktijk uitschrijven. We hebben er sterk op aangedrongen dat zo vlug mogelijk te doen, en zopas werd me meegedeeld dat de OVAM er sinds gisteren mee klaar is. Het was een enorm werk, en ik heb veel begrip voor de moeilijkheden waarmee de ambtenaren soms worden geconfronteerd.

We zijn er ons van bewust dat er bij de toepassing van de codes van goede praktijk kinderziektes kunnen optreden, vooral dan in de beginfase. Om dat probleem op te lossen besliste de Vlaamse regering op 12 oktober 2001 een overeenkomst te maken tussen LIN en de erkende bodembeheerorganisaties om de codes van goede praktijk samen uit te voeren. Er is al één bodembeheerorganisatie erkend, met de naam Grondbank, waarmee LIN nu de zaken goed op elkaar tracht af te stemmen.

Indien er een uitstel komt van de regeling voor grondverzet, zal het zeker niet te wijten zijn aan het niet beschikbaar zijn van de codes van goede praktijk, maar wel aan het feit dat zulke bepalingen op dit moment niet zijn opgenomen in bestekken, bouwaanvragen, enzovoort.

Over de codes van goede praktijk bij het opmaken van een technisch verslag zijn de bepalingen van artikel 56, paragraaf 2 van Vlarebo duidelijk. Ze vormen een goede leidraad voor een erkende bodemsaneringsdeskundige. Daarenboven heeft de enige tot nu toe erkende bodembeheerorganisatie in Vlaanderen een technisch standaardverslag opgesteld, dat voldoet aan alle vereisten. Dit standaardverslag is beschikbaar voor wie er gebruik van wil maken.

Aan de gemeentebesturen werden reeds allerlei technische toelichtingen en instructies verstrekt in het najaar van 1998. De OVAM heeft hierover, in samenwerking met de VZW Grondbank, in de voorbije jaren meerdere studiesessies ingericht. Momenteel worden er provinciale contactnamiddagen georganiseerd waarop de VZW Water-Energik-Vlario en de OVAM zowel de gemeentes als de privé-sector uitnodigen om hoofdstuk X van Vlarebo toe te lichten. Er zijn nog geen data meegedeeld, maar dat zal wel zo vlug mogelijk gebeuren.

We overwegen een geleidelijke aangepaste overgangsregeling voor te stellen aan de Vlaamse regering. Daar is gisteren over vergaderd. Daarbij gaan we ervan uit dat LIN vanaf 2 februari 2003 de regelgeving omtrent het grondverzet integraal toe-

past. We hebben immers altijd gesteld dat de overheid moet tonen dat ze het zelf doet, anders komt ze in een onmogelijke positie ten aanzien van privé-actoren.

Grond die wordt uitgegraven ingevolge ontwerpen van bestekken opgemaakt vanaf 2 februari 2003 en bouwvergunningen aangevraagd na 1 augustus 2003, moet ook integraal aan de nieuwe regeling voldoen. Ten laatste vanaf 1 januari 2004 moet alle grondverzet onder de nieuwe regeling vallen. Vanaf nu wordt iedereen die met een nieuw bestek bezig is, in de nieuwe regeling opgenomen. Inbreken in lopende procedures doen we echter niet, want dat zou voor hopeloze verwarring zorgen. Een dergelijke overgangsregeling biedt ook de mogelijkheid aan ondergeschikte besturen die zijn onderworpen aan de wet op de overheidsopdrachten, om zich bij hun aanbestedingsprocedures in regel te stellen met de regelgeving van het grondverzet. Zo wordt voor iedereen een aanvaardbare oplossing uitgedokterd.

De heer Patrick Lachaert : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw en tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over het mogelijk verband tussen de dioxineproblemen in Stabroek en omgeving en een accidentele uitstoot van de Indaver-verbrandingsoven

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van den Eynde tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw en tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over het mogelijk verband tussen de dioxineproblemen in Stabroek en omgeving en een accidentele uitstoot van de Indaver-verbrandingsoven.

Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, afgelopen zomer deed zich bij de statische Indaver-oven op Rechter-

Van den Eynde

oever een ongeval voor. Hierbij kwam een enorm hoge dioxineconcentratie vrij. Een van de gevolgen was dat het voedsel in de ruime omgeving van deze oven werd vergiftigd. Er werd een verhoging van dioxine vastgesteld in de eieren van scharrelkippen.

In antwoord op een vraag die in oktober over deze zaak werd gesteld door een parlementslid, werd geantwoord dat het toen nog onduidelijk was of er een oorzakelijk verband was tussen het ongeval en de verhoogde aanwezigheid van dioxine in de scharreleieren. Ongetwijfeld bent u, mevrouw de minister, op de hoogte van de interventies door het Vlaams Platform Milieu en Gezondheid die inmiddels plaatsvonden. Dit platform meent dat er foute gegevens zijn gebruikt en meent te kunnen aantonen dat er wel degelijk een oorzakelijk verband is. Het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen zou volgens het Vlaams Platform Milieu en Gezondheid de tabellen van de fingerprints van Indaver hebben overgenomen en op basis daarvan zou een analyse zijn gemaakt.

Het platform meent dat het Voedselagentschap hier een grote fout zou hebben begaan omdat het dioxinegewichtseenheden zou hebben vergeleken met giftigheidsequivalenten. De emissiewaarden zouden uitgedrukt worden in gewichtseenheden terwijl de dioxineconcentraties in de kippeneieren worden uitgedrukt in giftigheidsequivalenten. Bovendien zouden de fingerprints volgens het Vlaams Platform Milieu en Gezondheid in grote mate overeenstemmen met de dioxinewaarden die door de Indaver-oven werden uitgestoten.

Het Voedselagentschap zou inmiddels hiervoor zijn verontschuldigen hebben aangeboden. Toch wil ik hier verder op ingaan. In uw antwoord op de vraag die in oktober werd gesteld, deelde u mee dat de dioxineconcentratie die in de stalen van de scharrelkippen werd gemeten, lag tussen 9 en 11,5 picogram per gram vet. Dat zou hoger zijn dan de norm van 5 picogram, een nieuwe Europese norm voor kippen die van toepassing is vanaf 1 juli 2002. Dat geeft meteen aan dat die norm vijf maal is overschreden. Voor de eieren zou de norm pas ingaan op 1 januari 2004.

Er zijn nog onduidelijkheden in verband met het ongeval dat zich heeft voorgedaan. Het is belangrijk de inwoners van Stabroek, Berendrecht, Zandvliet en omstreken op een eerlijke manier te informeren over de juiste gegevens om de gepaste bescherming te kunnen geven tegen vergiftiging.

Kunt u me medelen welke cijfers werden gehanteerd bij het onderzoek naar de aanwezigheid van hoge dioxineconcentraties in de eieren van de scharrelkippen uit Stabroek en omgeving ? Is er een afzonderlijke analyse gebeurd ?

Bent u op de hoogte van het feit dat de cijfers die werden gehanteerd door het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen niet zouden kloppen ? Hebt u die bewering nagegaan en is er ondertussen al overleg geweest met uw federale collega hierover ? Ik meen dat de Vlaamse overheid in deze zaak een verpletterende verantwoordelijkheid draagt, temeer omdat ze de grootste aandeelhouder van de Indaver-oven is.

Kunt u me medelen waarom er voor de regio Stabroek geen voorzorgsprincipe werd gehanteerd ?

Wat is de taak van het Steunpunt Milieu en Gezondheid ? Kan dit niet worden ingeschakeld ? Dit ongeval zou volgens mij beter kunnen worden opgevolgd door dit steunpunt in het kader van een algemeen onderzoek. Het zou mee kunnen zoeken naar de oorzakelijke verbanden tussen de dioxineverhoging in de scharreleieren en de dioxine-uitstoot door dit ongeval in de Indaver-oven.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, zoals de vraagsteller aanhaalt, beweert het Vlaams Platform Milieu en Gezondheid sterke aanwijzingen te hebben dat er een verband bestaat tussen de accidentele dioxine-uitstoot van Indaver afgelopen zomer en de te hoge dioxineconcentratie in de Stabroekse en Berendrechtse scharreleieren. Op basis van officiële analysedocumenten meent dit platform te kunnen vaststellen dat de dioxinen die in de eieren werden aangetroffen in grote mate overeenstemmen met deze die Indaver uitstoot.

Betreffende deze vraag wil ik verwijzen naar de twee persberichten van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen van België. Er is een persbericht van 11 oktober 2002 onder de titel 'Onderzoek naar dioxinen in eieren van hennen met vrije uitloop'. Ik citeer hieruit : 'De stalen van dergelijke eieren die werden genomen naar aanleiding van de verhoogde dioxine-emissiewaarden, waargenomen in de Antwerpse Indaveroven, konden geen rechtstreeks verband leggen met dit incident. Weliswaar werden in de bemonsterde eieren komende van bij drie verschillende particulieren te hoge dioxinewaarden gemeten, boven de bestaande norm. Nieuwe staalnamen in dezelfde

Dua

plaatsen toonden aan dat deze waarden varieerden en zelfs tot onder de wettelijke limiet.'

Ik citeer uit een persbericht van 19 november 2002 onder de titel 'Resultaten dioxineonderzoek in eieren van hennen met vrije uitloop' : 'De profielen van de dioxinen gevonden bij de particulieren en bij het merendeel der bedrijven vertonen een gelijk verloop wat wijst in de richting van een meer algemeen voorkomende achtergrondcontaminatie.'

Samenvattend stelt het agentschap dus dat er geen verband is tussen de dioxine-uitstoot van Indaver en de gevonden dioxinen in de Stabroekse en Berendrechtse scharreleieren. De profielen van de dioxinen gevonden bij de particulieren en bij het merendeel der bedrijven vertonen een gelijk verloop, wat wijst in de richting van een meer algemeen voorkomende achtergrondcontaminatie.

In het persbericht van 19 november 2002 werden cijfers en gegevens bekendgemaakt. De VMM is niet op de hoogte gesteld van de officiële meetgegevens. Het overeenkomen van de dioxinen in de eieren met deze die Indaver uitstoot, is echter niet voldoende om het oorzakelijk verband te leggen tussen beiden. In het dioxinedepositiemetnet van de VMM worden immers op de meeste locaties vrij analoge profielen van de verschillende dioxinen teruggevonden. Over het algemeen worden enkel nabij ferro- en non-ferrobedrijven enigszins afwijkende profielen vastgesteld. Dat is ook logisch want dioxinen komen voort uit verbrandingsprocessen, of dat nu van een verbrandingsoven is of van een ander verbrandingsproces zoals ook het verbanden in de tuin. Het is niet gemakkelijk om de oorzaak uit de dioxineprofielen te halen.

Ik heb de administratie gevraagd stappen te ondernemen om de desbetreffende studies van het agentschap op te vragen teneinde de daarin voorkomende onderzoeksresultaten verder te laten onderzoeken door het Steunpunt Milieu en Gezondheid.

Op dit ogenblik worden enkel ad hoc contacten gelegd met het Agentschap naar aanleiding van vragen en problemen. Nu nemen we telkens bij een kleine crisis een contact, maar we zouden beter een meer structurele samenwerking met het Agentschap tot stand brengen in het kader van de uitwer-

king van het Milieubeleidsplan meer bepaald rond het thema 'Milieu en Gezondheid'. We hebben hierover goede gesprekken gehad met de heer Vanthemsche die de leiding heeft van het Agentschap.

Volgens de beschikbare gegevens moeten er geen specifieke maatregelen worden genomen in de regio, wel algemene maatregelen, om het dioxine-niveau in heel Vlaanderen te verlagen.

Het steunpunt werd in deze zaak dus tot op heden nog niet betrokken. Naar aanleiding van deze vraag en de daarin voorkomende problematiek van de achtergrondcontaminatie, die blijkbaar kan leiden tot het overschrijden van de normen inzake dioxine in scharreleieren, wordt aan het Steunpunt Milieu en Gezondheid dus een vraag voor verder onderzoek gesteld.

Mevrouw Van den Eynde, het is een goede zaak dat het steunpunt bestaat. We moeten het echter niet overbevragen met allerlei ad-hocsituaties. Zo zouden ze hun belangrijkste opdracht niet meer kunnen uitvoeren. Dit probleem werd echter wel bij hen aangekaart.

De voorzitter : Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Toch verbaast het me enigszins dat u ontkent dat het accidenteel ongeval niet in verband kan worden gebracht met de verhoging van de dioxinewaarden in de eieren. Volgens mijn informatie zou het Federaal Voedselagentschap inmiddels zijn verontschuldigingen hebben aangeboden omdat het verkeerde gegevens had doorgespeeld, en er werd gesteld dat deze congeneren wel in verband kunnen worden gebracht met het ongeval.

Het verbaast me ook dat de VMM niet op de hoogte wordt gebracht van de cijfers. Dat is een spijtige zaak. De VMM moet deze gegevens toch krijgen !

Mevrouw de minister, aan de Indaver-oven zou er, in tegenstelling met andere afvalverbrandingsinstallaties, geen continue dioxinebemonstering zijn. Naar aanleiding van het ongeval zou dat toch moeten gebeuren. Waarom is dit het geval ?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mevrouw Van den Eynde, als Vlaams minister kan ik niet zomaar een parlementaire vraag doorsturen aan het Federaal Agentschap. Ik moet de geëigende instanties raadplegen. Ik zal inderdaad vragen of er nieuwe gegevens zijn. Ik zal die gegevens ook doorgeven aan de VMM.

Ik wil er vooral de nadruk op leggen dat het dikwijls zeer moeilijk is een verband te leggen tussen beide. Dit betekent niet dat er geen verband is. Ik heb mijn antwoord ook zo geformuleerd. Het is niet evident uit de analyses op te maken dat het een met het ander te maken heeft. We moeten wel enige voorzichtigheid aan de dag leggen. Ik zal informatie vragen over de dioxinemetingen.

We mogen niet uit het oog verliezen dat de Indaver-oven goed werkt en goed wordt gecontroleerd. Tot nu toe waren er weinig problemen. Nu is er wel een ongeval gebeurd, wat heeft geleid tot een crisissituatie. De oven werd stilgelegd tot het moment dat de zaak was opgelost.

Ik zal door de Milieu-inspectie laten nagaan hoe het zit met de continue metingen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jos Stassen tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de overstromingsproblematiek van de Barbierbeek bij de realisatie van het gecontroleerd overstromingsgebied Kruibeke-Bazel-Rupelmonde

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Stassen tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de overstromingsproblematiek van de Barbierbeek bij de realisatie van het gecontroleerd overstromingsgebied Kruibeke-Bazel-Rupelmonde.

De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, op het eerste zicht gaat mijn vraag over een plaatselijk dossier. Toch wordt in het gebied een van de belangrijkste openbare werken gerealiseerd.

Het gaat om een immens groot project, dat ook navolging zal krijgen op andere plaatsen. Ik denk hierbij aan het vernieuwd Sigmaphan voor nieuwe overstromingsgebieden langs de Schelde en de bijrivieren, dat de regering verleden zomer heeft goedgekeurd.

De voorbereidende werken zijn van start gegaan. Op dit moment wordt er zand aangevoerd, dat na nieuwjaar zal worden gebruikt om de ringdijk rond het gecontroleerd overstromingsgebied aan te leggen.

Er zijn twee grote problemen die nog steeds niet zijn opgelost. Mevrouw de minister, het eerste gaat over de landbouwers en valt voor het grootste deel onder uw bevoegdheid. Vandaag wil ik het echter hebben over de kans op overstromingen bij extreme regenval. Het overstromingsgebied is bedoeld om het overtollige Scheldewater, dat wordt opgestuwd bij springtij en noordwesterstorm, te laten overvloeien op die plaats en niet in Antwerpen, Temse of andere woongebieden. Het overstromingsgebied wordt afgezoomd door een behoorlijk hoge ringdijk. Die houdt ook het regenwater tegen dat naar beneden stroomt. Dat water moet ergens worden opgevangen. Het probleem doet zich voor aan de Barbierbeek.

Er werd een studie uitgevoerd in opdracht van de provincie Oost-Vlaanderen. Er werd ook een begeleidingsgroep opgericht. Uit de resultaten komt een oplossingsscenario naar voren inzake de overstromingsproblematiek bij de Barbierbeek op het grondgebied van de gemeente Kruibeke.

Interessant is dat er een aantal voorstellen worden gelanceerd om het overstromingsgevaar door regenwater te beheersen. Ze zijn veel minder ingrijpend dan ik had gedacht. Met een aantal kleine maatregelen, die men nu al had kunnen nemen, had men de overstromingen door regenwater op die plaatsen, die al veelvuldig zijn voorgekomen sinds 1998, kunnen voorkomen.

Mevrouw de minister, wat zal er nu gebeuren ? Ik heb daarnet gehoord dat er door een wolkbreuk weer overstromingen zijn in de Westhoek. Het regenwater vormt een immens probleem. Als men met relatief kleine maatregelen de zaak zou kunnen aanpakken, dan zou men al op zijn minst aantonen dat het Vlaams Gewest, dat door de gemeente Kruibeke als de boeman wordt afgeschilderd, het probleem nu oplost. Los van de potpolder zijn er vandaag al overstromingen. Als er vandaag al wordt ingegrepen, dan kunnen de problemen verminderen.

Stassen

Mevrouw de minister, ik heb u de informatie gegeven die ik zelf heb verzameld. Wat is de stand van zaken van de studie die ik daarnet heb aangehaald? Mogelijk heb ik de tekst verkeerd begrepen. Welke voorstellen worden in aanmerking genomen door de begeleidingsgroep? Hoe worden de voorstellen uitgevoerd? Er zijn immers verscheidene diensten in het geding. Zo zijn er de provincie Oost-Vlaanderen, de afdeling Wegen, de AWZ, die de potpolder bouwt, Aminal, die betrokken is bij de bescherming van het gebied, en de gemeente Kruibeke, wier positie u allemaal kunt lezen in de pers. Hoe verloopt het overleg tussen de verschillende diensten?

Hoe wordt de gemeente Kruibeke en de plaatselijke bevolking ingelicht over de implementatie van deze studie? We hebben ruim een maand geleden zelf voor de eerste keer in Kruibeke een informatieavond belegd, waarop een aantal ambtenaren uitleg hebben verschaft. Er waren zo'n 350 mensen aanwezig. Achteraf zeiden de aanwezigen dat ze voor het eerst inlichtingen hadden gekregen. Ze begrepen dat het probleem van de Barbierbeek groot is. We moeten nu kunnen zeggen dat het probleem wordt aangepakt. De gemeente Kruibeke zal het niet doen, want we weten allemaal hoe die gemeente de pers bespeelt. Dat betekent dus dat andere mensen dat moeten doen. Mijn vraag is op welke manier die informatie wordt gegeven. Zo nodig zullen wij dat wel doen.

Dan kom ik bij mijn vijfde vraag. Ik weet dat dit voor u een moeilijke vraag is. Ik wil ze toch stellen, en later zal ik ze ook aan minister Van Mechelen stellen. Zijn volgens u nu de voorwaarden vervuld om het ruimtelijk uitvoeringsplan, dat wij gevraagd hebben in de resolutie over het validatiedecreet, in openbaar onderzoek te laten gaan? Minister Van Mechelen had immers terecht gezegd dat hij dit pas zou laten starten als hij zeker was dat er geen overstromingsproblemen meer waren door regenwater.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, collega's, de Barbierbeek is een waterloop van categorie 2. Normalerweise is dat dus inderdaad mijn bevoegdheid niet. De aanleg van het gecontroleerd overstromingsgebied Kruibeke-Bazel-Rupelmonde – GOG KBR – is een bevoegdheid van minister Stevaert van Openbare Werken. Strikt genomen kan ik dus eigenlijk niet veel antwoorden op de vragen van de heer Stassen.

Mijnheer Stassen, u weet natuurlijk wel dat ik heel sterk was betrokken bij dit probleem. Dat geldt ook voor de hele Vlaamse regering, de provincie en de gemeente. In die zin zal ik toch proberen te antwoorden op een aantal vragen, ook al omdat we vanuit Leefmilieu eigenlijk ook de link gelegd hebben tussen de problematiek van de Barbierbeek en de aanleg van het GOG KBR. Het zou onverantwoord zijn om daarmee te beginnen zolang we geen zicht hebben op de mogelijke invloed van de overstromingsproblematiek van de Barbierbeek. Dit stond trouwens ook zo in de regeringsbeslissing.

Ik herinner me in ieder geval nog zeer levendig de verhitte debatten, onder meer op een door landbouwers en natuurbeschermers druk bijgewoonde bijeenkomst in Kruibeke, over de risico's inzake een eventuele overstroming van de Barbierbeek als het GOG zou worden aangelegd. Ik heb daar zeer uitdrukkelijk als standpunt ingenomen dat de aanleg van het GOG enkel zou kunnen plaatsvinden als er geen noemenswaardige problemen zouden opduiken ter hoogte van de Barbierbeek.

Deze voorwaarde heeft onder meer geleid tot de opmaak van een modelleringstudie die de impact van het GOG op de Barbierbeek moest onderzoeken. De secretaris-generaal van het departement Leefmilieu en Infrastructuur, waaronder in dit verband de diensten van minister Stevaert, minister Van Mechelen en mezelf ressorteren, heeft me onlangs dit rapport over de Barbierbeek bezorgd. De resultaten van de hydrologische en hydraulische modellering van de Barbierbeek bevatten de volgende belangrijke vaststellingen.

Bij de ingebruikname van het gecontroleerd overstromingsgebied KBR is het debiet van de Barbierbeek ook bij stormtij op de Schelde beheersbaar. Dat is een belangrijke conclusie. Voorts is er een nagenoeg volledige onafhankelijkheid van de gebeurtenissen, met name een hoge afvoer in de Barbierbeek én een langdurige vulling van het gecontroleerd overstromingsgebied. Die staan dus los van elkaar.

Vervolgens is er de zeer plaatselijke invloed van het gecontroleerd overstromingsgebied op het stroombekken van de Barbierbeek. Ten slotte blijkt dat de debietbeheersende maatregelen die men neemt in het afwaartse deel van het stroombekken van de Barbierbeek onafhankelijk zijn van de debietbeheersende maatregelen die in het opwaartse deel van het stroomgebied worden genomen. Met andere woorden, die zullen elkaar dus niet noemenswaardig beïnvloeden.

Dua

De studie van de waterkwantiteitsmodellering werd uitgevoerd door de afdeling Waterbouwkundig Laboratorium en Hydrologisch Onderzoek van de administratie Waterwegen en Zeewezen. De resultaten van die studie zijn beschikbaar. Indien nodig kunnen we die dus verspreiden in deze commissie.

Door de departementale stuurgroep GOG onder leiding van de secretaris-generaal werd een oplossingsscenario 'Overstromingsproblematiek Barbierbeek op het grondgebied van de gemeente Kruibeke' uitgewerkt. Dit oplossingsscenario omvat de volgende noodzakelijke ingrepen : een terugslagklep in de ringdijk, het afgraven van de noordelijke dijk van de Barbierbeek binnen het gecontroleerd overstromingsgebied, het aanpassen van de doorstroomsectie van de duiker onder de gewestweg Kruibekestraat, het aanpassen van de doorstroomsectie van de Barbierbeek ter hoogte van de Oude Kruibekestraat, plaatselijke oeververhogingen Barbierbeek opwaarts de Oude Kruibekestraat en afwaarts de gewestweg, en de uitbouw van een bijkomend bergingsgebied tussen de gewestweg en de ringdijk waarbij gebruik wordt gemaakt van de natuurlijke topologie van het gebied.

Dit scenario gaat er tevens van uit dat het uitwerken van een concept van natuurinrichtingsplan voor het gecontroleerd overstromingsgebied gepaard gaat met maximale inschakeling van het streekeigen karakter van het gebied.

Dan is er ook de problematiek van de onderloopsheden van de ringdijk. Daarbij gaat het om de vraag of de dijk – bij wijze van spreken – ondermijnd zal worden. Die problematiek van de onderloopsheden van de ringdijk bij langdurige vulling van het gecontroleerd overstromingsgebied, in combinatie met de plaatselijke kwelstromen, zal aanvullend beoordeeld worden aan de hand van concrete terreinverstellingen door de brandweer van de gemeente Kruibeke.

Aangezien de nagenoeg onafhankelijkheid van de gebeurtenissen en de zeer plaatselijke invloed van het gecontroleerd overstromingsgebied op het bekken van de Barbierbeek aangetoond werden, zijn de debietbeheersende maatregelen in het afwaartse deel van het stroombekken niet langer gekoppeld aan de debietbeheersende maatregelen in het opwaartse deel. Derhalve kunnen de waterbeheerwerken aan de Barbierbeek, die noodzakelijk zijn omwille van de aanleg en het functioneren van het gecontroleerd overstromingsgebied, door het

Vlaams Gewest gewoon uitgevoerd worden, onafhankelijk van de waterbeheerwerken die de provincie Oost-Vlaanderen – als beheerder van de Barbierbeek – opwaarts plant. Het is echter evident dat een blijvende overlegstructuur tussen beide waterbeheerders hoe dan ook garanties biedt voor een goed gezamenlijk beheer van de Barbierbeek en het gecontroleerd overstromingsgebied.

De secretaris-generaal van het departement Leefmilieu en Infrastructuur heeft op 2 oktober van dit jaar de onderzoeksresultaten van de waterkwantiteitsmodellering van de Barbierbeek toegelicht en uitgebreid besproken met vertegenwoordigers van de gemeente Kruibeke, onder leiding van de burgemeester. Er werd de gemeente Kruibeke voorgesteld om dit overleg voort te zetten omstreeks januari 2003 aan de hand van een concrete uitwerking van het gekozen oplossingsscenario. Tevens zal de informatieverstrekking naar de plaatselijke bevolking en de invulling ervan het voorwerp uitmaken van dit overleg met de gemeente Kruibeke. Ook werd het rapport toegelicht aan de begeleidingsgroep van de 'Studie Integraal Waterbeheer Barbierbeekvallei'. Dat gebeurde onder voorzitterschap van de provincie Oost-Vlaanderen.

Ten slotte werden de resultaten van beide overlegmomenten uitvoerig besproken op de stuurgroep die bij ons in het departement bestaat. Die wordt voorgezeten door de secretaris-generaal. In die stuurgroep hebben ook vertegenwoordigers van de provincie Oost-Vlaanderen zitting.

Mijnheer Stassen, uw vijfde vraag kunt u beter aan de minister van Ruimtelijke Ordening stellen. U hebt trouwens al aangegeven dat u dat zult doen.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mevrouw de minister, heel wat grote infrastructuurwerken lopen vast omdat er geen maatschappelijk draagvlak is en er zelfs zwaar tegen geprotesteerd wordt. Dat dreigt nog altijd te gebeuren met dit infrastructuurwerk. Het is in die zin ook wel anders, omdat het hier een poging betreft om om te gaan met de natuurelementen, terwijl het bij de rest gaat om economische elementen. Daar heeft men de keuze : ofwel doet men het, ofwel niet. Bij het omgaan met natuurelementen is er vaak geen keuze : de huizen van de mensen staan onder water of staan niet onder water.

Vanuit dat gegeven hebben we dit dossier altijd verdedigd. We zijn echter ook nooit blind geweest voor de problemen die er daaromtrent zijn. Het bewijs daarvan wordt gevormd door de verschillende

Stassen

discussies die we gevoerd hebben met de mensen ter plaatse. In dat kader is het belangrijk dat het Vlaams Gewest en de verschillende bevoegde ministers zo snel mogelijk een aantal initiatieven nemen. Op die manier zien de mensen dat er daadwerkelijk iets gebeurt om de problemen op te lossen. Als de regering dit kan bewerkstelligen, dan zou dat zeer goed zijn.

Eén ding moeten we echter wel zeer goed voor ogen houden. Als het gemeentebestuur merkt dat de bevolking begint te beseffen dat er misschien een aantal problemen worden opgelost, dan zal het zeker nooit meewerken aan het informeren van mensen. Het gewest moet dus initiatieven nemen terzake. Ik hoop dat men zo snel mogelijk werk zal maken van de voorkomingswerken tegen de overstromingen van de Barbierbeek, en daarover ook zo goed mogelijk zal communiceren. Men moet de gemeenten blijven inlichten – dat spreekt vanzelf -, maar men moet ook zoeken naar manieren om de mensen in te lichten. Anders zullen wij het zelf doen.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Uit mijn antwoord is gebleken dat het departement inspanningen doet om alle informatie die voorhanden is ter beschikking te stellen van de gemeenten. Het evidente kanaal daarbij is het bestuur van die gemeenten.

De vraag rijst natuurlijk of we niet op een bepaald ogenblik een informatiecampagne moeten voeren ten behoeve van de bevolking, zoals dat gebeurt bij andere grote ingrepen. Dat gebeurt trouwens ook in dit geval, via een krantje. We zullen dit nader bekijken, zodat we weten dat de bevolking steeds op een correcte manier wordt geïnformeerd als er belangrijke stappen worden gezet.

De heer Jos Stassen : Ik ben het met u eens. Maar als informatieavonden worden georganiseerd, worden ze net niet verboden of komt men de zaak bemoeilijken. We moeten rekening houden met dergelijke zaken. Ik wil dit alleen maar doen om het maatschappelijk draagvlak voor dit soort werken te vergroten.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Loones tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de gevolgen van de afbakening van het Vlaams Ecologisch Netwerk voor de strandvisserij

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Loones tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de gevolgen van de afbakening van het Vlaams Ecologisch Netwerk voor de strandvisserij.

De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, op 14 november is in deze commissie de algemene problematiek van het VEN behandeld. Daar zal ik dus uiteraard niet op terugkomen.

Wel wil ik het hebben over een klein deelaspect ervan. Sommige plaatselijke aangelegenheden zijn immers van universeel belang. Dan heb ik het over de onrust bij de strand vissers. In de loop van de commissiebesprekingen heeft de heer Maes trouwens al een vraag gesteld over dit probleem, maar ik heb het antwoord erop niet teruggevonden. Zelfs na contact met mijn collega bleef die onduidelijkheid heersen. Om die – naar ik meen onterechte – onrust weg te nemen is het belangrijk dat u een duidelijk en liefst bevredigend antwoord geeft op deze beperkte vraag.

Die strand vissers zijn verenigd in diverse verenigingen. Zo is er bijvoorbeeld de vereniging De Strandvissers van den Uytbanck VZW. Ik vernoem ze omdat de naam alleen al uw sympathie zal opwekken. De Uytbanck is een van de versterkte strandbanken waar men bij eb zijn netten kan leggen.

De kaarten terzake zijn niet gemakkelijk te raadplegen en te begrijpen. Toch kan uit de ontwerpkaart met betrekking tot het grondgebied van Koksijde – code 101 – worden afgeleid dat het gearceerde gebied betrekking heeft op het strand dat onmiddellijk aansluit op de duinen en loopt tot aan de laagwaterlijn. In de bijbehorende tekst wordt vermeld dat het strand ter hoogte van het Westhoekreservaat inbegrepen is. In het reeds goedgekeurde maatregelenbesluit – waarvan ik de datum niet heb -, wordt vermeld wat de bepalingen zijn, verbonden aan een afgebakend strandgebied. Het gaat hier in het bijzonder over het verbod op het beoefenen van de strandvisserij met behulp van warrelnetten, in artikel 8, nummer 5, en het algemene verbod op visvangst, in artikel 15.

Loones

Uiteraard doet dit vragen rijzen bij de verenigingen in kwestie. Ze wijzen op de wil van de overheid om, naast de zorg voor het duurzaam en ecologisch verantwoord beheer van de VEN-gebieden, toch ook rekening te houden met deze vorm van recreatie. Door de verbodsbepaling dreigt de strandvisserij, die van een authentieke en levensnoodzakelijke activiteit is uitgegroeid tot een historisch gegeven en een aantrekkelijke recreatievorm, te verdwijnen. We beschouwen dit als een voortzetting van een oude traditie, die ontstond doordat de vrouwen wier mannen voor zes maanden naar IJsland en andere regio's voeren zo voorzagen in hun behoeften. Een prachtig uitvloeisel daarvan is onze paardenvisserij, die vandaag een economische factor van belang is geworden. Deze vissers zijn zowat de ambassadeurs geworden van ons Vlaams kusttoerisme.

– *De heer Jef Van Looy treedt als voorzitter op.*

Er heerst dus onrust door de onduidelijkheid inzake het VEN. Meer specifiek voor de strandvisserij en nog meer specifiek voor de paardenvisserij verwacht ik dat u hier een geruststellend antwoord op geeft. Het kan uiteraard niet de bedoeling zijn om dit soort activiteiten te verbieden, ook al zou dat blijken uit dat maatregelenbesluit. Daarom stel ik vragen. Kunt u begrip opbrengen voor het feit dat die strandvissers zich er zorgen over maken dat ze hun activiteiten niet langer zullen kunnen uitoefenen op die afgebakende VEN-gebieden op de stranden? Welke oplossingen ziet u? Kunt u meedelen of het garnaalvissen te paard het gevaar loopt een verboden activiteit te worden op die afgebakende strandgebieden?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, ik ben blij met deze vraag. Dit probleem is heel even opgedoken tijdens de begrotingsdebatten, maar het antwoord is wat tussen de plooiën gevallen. Ik kan nu dus een en ander rechtzetten.

Mijnheer Loones, deze kaarten zijn normaliter beschikbaar. Misschien heeft u ze gezien. Vooreerst wil ik u er op wijzen dat in de ter inzage gelegde ontwerpplannen van het VEN langs de gehele Vlaamse kust maar één intertidale strandzone is opgenomen. Dat is die strandzone waar vloed en eb spelen, dus eigenlijk de tussengetijdzone. Het gaat namelijk over de Baai van Heist, te Knokke-Heist. Dit wil zeggen dat langsheen onze kustlijn van 65 kilometer slechts 500 meter is opgenomen

waar het strandvissen zal worden verboden omwille van natuurbehoudsredenen. Voor alle duidelijkheid : het is verboden, maar alleen voor die zone die is opgenomen.

Overigens verandert er op deze locatie niets tegenover vroeger, wanneer het VEN definitief zou worden afgebakend. De Baai van Heist is immers reeds sinds 22 oktober 1997 aangewezen als Vlaams natuurreservaat, zodat het volgens artikel 35, punt 5 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud in dat gebied sowieso verboden is om 'dieren te doden, te jagen of te vangen en op welke wijze ook hun jongen, eieren, nesten of schuilplaatsen te storen of te vernietigen'. Onder dieren moeten uiteraard ook vissen, kreeftachtigen, weekdieren, holtedieren en wormen worden verstaan. Die wormen hebben dan waarschijnlijk te maken met de vispraktijken. De opname van de Baai van Heist in het VEN zal dan ook geen wijziging in de reglementering van dat gebied te weegbrengen.

Op het grondgebied van Koksijde is er geen enkel intertidaal strand, waar dus strandvisserij zou kunnen worden beoefend, opgenomen. De vrees van de plaatselijke strandvissersclubs is dus ongegrond. Zij vallen daar helemaal niet onder, dus voor hen verandert er niets. Immers, volgens de bepalingen van artikel 20 van het decreet inzake het natuurbehoud kunnen slechts bepaalde gebieden worden aangeduid als VEN, dus als GEN en GENO. Sommige door de gewestplannen vastgelegde bestemmingscategorieën komen daarvoor in aanmerking – dat zijn dan de groengebieden – net als de in uitvoering van het Duinendecreet aangeduide beschermde duingebieden. Daar, op de Baai van Heist in Knokke-Heist en het Klein strand van Oostende na, langs de gehele Vlaamse kust tot op heden geen enkele intertidale strandzone als beschermd duingebied is aangeduid of op een gewestplan groen is ingekleurd, konden dan ook – op de voornoemde uitzondering in Knokke-Heist na – geen stranden als GEN of GENO worden opgenomen in het VEN. Volgens de aard van de bestemming is het niet mogelijk om ze nu aan te duiden. Men zou de ruimtelijke bestemming moeten wijzigen om ze op te nemen.

Wat betreft het gebruik van warrelnetten, merk ik op dat zij verantwoordelijk zijn voor de verdrinkingdood van zeehonden, bruinvissen en zeevogels. Dat wordt bevestigd door zowel de federale Beheerseenheid Mathematisch Model van de Noordzee en het Schelde-estuarium als door de Vlaamse administratie, de Aministratie Natuur. De recreatieve visserij, die gebruik maakt van war-

Dua

relnetten in de territoriale zee, – dit is beneden de laagwaterlijn van de zeekaarten -, is bijgevolg verboden bij koninklijk besluit van 21 december 2001 betreffende de soortenbescherming in de zeegebieden onder de rechtsbevoegdheid van België.

Naar aanleiding van de afbakeningsdiscussie van het VEN, worden een aantal verbodsbepalingen of reglementeringen gemakkelijk op een hoop gegooid. Vanuit het federale niveau is het gebruik van warrelnetten in de territoriale zee reeds verboden.

Aangezien de strandvisserij op het grootste deel van het strand wel nog kan worden uitgeoefend en slechts een heel kleine strook werd voorbehouden voor het natuurbehoud, ben ik van mening dat er een redelijk evenwicht is bedongen en er dus geen problemen zijn. Er moet niet naar een alternatieve oplossing worden gezocht. Het verbod geldt immers slechts over een zeer kleine afstand.

Het enige intertidaal strand dat werd opgenomen in het voorliggende ontwerp van VEN is 'De Baai van Heist' te Knokke-Heist. Voor zover wij weten, komt het garnaalvissen te paard in dat gebied – als het er al ooit werd beoefend – sinds tientallen jaren niet meer voor. Op het grondgebied van de gemeente Koksijde, waar het garnaalvissen te paard wel nog wordt beoefend, werd geen enkele intertidale strandzone in het voorliggende ontwerp van VEN opgenomen. Deze activiteit loopt dus geen enkel gevaar omwille van het natuurbeleid.

De heer Jan Loones : Ik dank de minister voor haar antwoord. Ik ben echter onvolledig geweest. Afgezien van het VEN, is er immers nog het besluit van 24 mei 2002 van de Vlaamse regering tot vaststelling van de beschermingsgebieden in uitvoering van de Europese Habitatrichtlijnen. Er is een cartografische weergave bijgevoegd waaruit blijkt dat de beschermde strandgebieden zich uitstrekken tot de laagwaterlijn. Daarin schuilt wel enig gevaar. Uit uw antwoord leid ik af dat die vrees onterecht is, vermits de problematiek opnieuw werd bestudeerd naar aanleiding van de VEN-afbakening. Het strandreservaat in Knokke-Heist is inderdaad uniek en voor de overige stranden is geen wijziging aangebracht.

De warrelnetten beschouwt men als een monster van Loch Ness, een spook dat af en toe de kop opsteekt. Er is slechts eenmaal een kadaver van een zeehondje in een warrelnet gevonden. Het gevaar van de warrelnetten blijft dan ook zeer betwist. Ik

bedank de minister voor haar geruststellend antwoord.

Minister Vera Dua : Ik vind de strandvisserij een belangrijke vorm van recreatie. Het is niet de bedoeling om op dat vlak te limiterend op te treden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer André Van Nieuwkerke tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het ontwerp van bestemmingsplan Sluis aan Zee van de Nederlandse toekomstige fusiegemeente Sluis-Aardenburg-Oostburg

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Nieuwkerke tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het ontwerp van bestemmingsplan Sluis aan Zee van de Nederlandse toekomstige fusiegemeente Sluis-Aardenburg-Oostburg.

De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, de toekomstige fusiegemeente Sluis-Aardenburg-Oostburg plant een grootschalig toeristisch project Sluis aan Zee. Het gaat om een jachthaven in Sluis, die ter hoogte van Cadzand via een kanaal met de zee wordt verbonden. In Sluis wordt dus een jachthaven uitgebouwd.

De jongste ontwikkelingen voorspellen niets goeds. Ik vernam via de pers dat de Nederlandse landelijke commissie het MER positief heeft geadviseerd. Er komen 35 hectare natuurgebied bij. De historische wallen worden gerestaureerd, er wordt een fietstraject richting Zwin aangelegd en een trekroute voor de boomkikker tussen Cadzand en Aardenburg. Er is heel wat Europees geld mee gemoeid.

De verdedigers van het project stellen dat er een duurzame tewerkstelling van 200 arbeidsplaatsen aan verbonden wordt. Dit zal nieuwe inwoners aantrekken en de sociaal-economische toestand van de streek zal verbeteren. De investeerders staan klaar om er een project te realiseren.

In het ontwerp van het bestemmingsplan wordt zonder schroom de vaargeul omgeleid tot vlak

Van Nieuwkerke

naast het op Vlaams grondgebied gelegen natuurgebied Dievangat. Het is een binnendijkse ziltekreek die in verbinding staat met de hoofdgeul van het Zwin sinds de aanleg van de internationale dijk omstreeks 1872. Men vreest dat de aanleg van een vaargeul waarop pleziervaart plaatsvindt vlak naast het Dievangat, tot een negatieve beïnvloeding kan leiden van de waterhuishouding van de kreek en een continue verstoring van de tot op heden nog talrijke vogels op de kreek. Het aanpalend Zwin wordt, net zoals het Dievangat, door het gewestplan maar ook door de Europese Vogel- en Habitatrichtlijnen als speciale beschermingszone aangeduid.

Er moet aan Vlaamse zijde zeker worden gevreesd dat ruimteverslindende en elitaire recreatievormen zich als een inktvlek over de hele grensoverschrijdende grensstreek zullen uitbreiden, als het project Sluis aan Zee is gerealiseerd. De wethouders dromen al van een pleziervaart op de Damse vaart, maar voor mij is dat veeleer een nachtmerrie. De Damse vaart tot Brugge is een zeer recreatief gebied, een soort stiltegebied. Als men de bruggen opent, zal er snel een circuit van scheepvaart en van luxueuze jachtvaartuigen ontstaan. Cadzand, Sluis, Brugge en Knokke-Heist worden dan beurte- lings aangedaan. De oude droom van een plezier- jachthaven in Knokke-Heist gaat niet door dankzij onze inspanningen in dit parlement tijdens deze en vorige legislatuur. Via dit project wordt het echter toch gerealiseerd.

Wij leveren vele inspanningen om de resterende natuurruimte via bijvoorbeeld het decreet natuur- behoud of de strandverordening te beschermen. Ik denk daarbij aan duinen, stranden of polders. De bedreiging komt nu uit enigszins onverwachte hoek. Nederland was tot nu toe altijd een toon- beeld van goede ruimtelijke ordening en natuurbe- leid.

Mevrouw de minister, ook u bent hier ongetwijfeld om bekommerd. Hoe kijkt u tegen deze ontwikke- lingen aan ? Hebt u hierover al overleg gepleegd met uw Nederlandse collega ? Wat denkt u van het voorstel – dat ikzelf meer genegen ben – de Zwin- streek het statuut van grensoverschrijdend natuur- park te geven ? Welke decretale en wettelijke mid- delen hebt u om eventueel verzet aan te tekenen tegen het project Sluis aan Zee ?

De voorzitter : De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Mevrouw de minister, nu ik hier toch ben, wil ik ook graag hierover het woord nemen, met een dubbel oogmerk.

Ik heb wat moeite met de voorstelling die de heer Van Nieuwkerke geeft van de jachtsector. Ik werp me graag op als een verdediger van de jachtsector op zee. De pleziervaart hoeft niet noodzakelijk een nachtmerrie te zijn, en het hoeven ook niet alle- maal van die afschuwelijke plasticen platbodems te zijn. Bovendien is het allang geen elitaire recre- atievorm meer, zoals het vaak wordt voorgesteld.

Desondanks steun ik de bezorgdheid van de heer Van Nieuwkerke over dit gebied. Het is juist in het voordeel van de beoefenaars van deze recreatie- vorm dat er onaangetaste stiltegebieden zijn. Bo- vendien heeft een nieuwe jachthaven geen meer- waarde voor de pleziervaartsector zelf, vermits reeds Blankenberge, Zeebrugge, Breskens en Vlis- singen jachthavens hebben. Dit project is niet in het belang van de beoefenaars van de pleziervaart, maar is veeleer een immobiëlenproject. Dat zal wel economische voordelen hebben, maar het moet niet gemotiveerd worden met een vermeend ge- brek aan mogelijkheden voor de pleziervaart. Het prachtige Zwingebied is van veel groter belang dan een nieuwe jachthaven.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, colle- ga's, ik deel inderdaad de bekommernis van de heer Van Nieuwkerke. Deze plannen circuleren al een tijd, en we hebben ons al afgevraagd op welke wijze we er het beste op reageren, rekening hou- dend met de bijzondere situatie van de Nederland- se politiek op dit moment.

Het gaat om een gemeentelijk initiatief. In een brief van 11 oktober 2002 heb ik het gemeentebe- stuur van Sluis-Aardenburg op de hoogte gebracht van mijn bezwaren tegen het project Sluis aan Zee. Ik heb daar nog geen antwoord op ontvangen. Ook had ik nog geen contact hierover met mijn demis- sionaire collega. Het is wellicht beter even te wach- ten vooraleer andere stappen te ondernemen.

Op heden bevat het project inderdaad onvoldoen- de garanties met betrekking tot de impact ervan op het kwetsbare natuurgebied het Zwin en zijn om- geving, en meer bepaald met betrekking tot versto- ring van de rust en de waterhuishouding in de Die- vegatkreek door de nabij Retranchement geplande vaargeul, en de eventuele versterking van de ver- zanding van de Zwinmonding onder invloed van de voor Cadzand-Bad geplande wachthaven. Mijn ad-

Dua

ministratie heeft het concept-MER bestudeerd en is van oordeel dat voormelde aspecten nog onvoldoende onderzocht zijn. Er is dus nog geen uitspraak over de mogelijke impact, wat echter niet wegneemt dat er wel degelijk redenen zijn om vraagtekens te plaatsen bij de gebeurtenissen.

De grensoverschrijdende Zwinstreek herbergt ongetwijfeld voldoende natuurwaarden om het als grensoverschrijdend natuurpark te erkennen naar het voorbeeld van het door de Benelux-Economische Unie erkend natuurpark De Zoom-Kalmt-houtse Heide. Ik sta daar positief tegenover. Er zijn ook geregeld contacten met de provinciale staten van Zeeland om te proberen de violen zoveel mogelijk gelijk te stemmen.

Ik ga er vooralsnog van uit dat de gemeente rekening zal houden met de bezwaren die Vlaanderen heeft geformuleerd. Het Zwin en de Dievegatkreek zijn op Vlaams grondgebied in uitvoering van de Europese vogelrichtlijn 79/409/EEG aangeduid, en in uitvoering van de Europese habitatrichtlijn 92/43/EEG aangemeld als speciale beschermingszones. Bij ons is het een stuk van het Natura 2000-gebied.

Indien blijkt dat dit project significante schade toebrengt aan onze habitatgebieden, dan lijkt het niet onwaarschijnlijk dat er een procedure wordt ingesteld bij de Europese Commissie wegens een overtreding. Er zal sowieso overleg moeten komen over de mogelijke impact. Het enige wat we kunnen doen, is Nederland af en toe een officieel signaal geven om ervoor te zorgen dat er rekening wordt gehouden met onze bedenkingen.

De voorzitter : De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke : Ik was ervan overtuigd dat de minister dezelfde bekommernis deelt. De hoerastemming aan de overkant van de grens blijft. Kan ik een kopie van de officiële brief krijgen die u naar de gemeente hebt gestuurd? Dat instrument kan dan worden gebruikt bij eventuele discussies. Ik ben blij met het antwoord. Ik besluit dat het dossier nog niet is afgesloten.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Isabel Vertriest tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de Vlaamse gaai

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Vertriest tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de Vlaamse gaai.

Mevrouw Vertriest heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, dames en heren, ik wil de Vlaamse gaai onder de aandacht brengen. Dat is een welbekende, mooie Vlaamse vogel. Spijtig genoeg wordt hij dikwijls in één adem genoemd met kraaien en eksters. In het KB van 9 september 1981 over de bescherming van vogels in het Vlaams Gewest staat in artikel 4 : 'Indien geen andere bevredigende oplossing bestaat, mogen in afwijking van artikel 3 de hierna vermelde vogels, evenals hun eieren en jongen worden bestreden, verjaagd, gevangen, gedood of vernield'. De vogels die worden vermeld, zijn onder andere de gaai, de kraai en de ekster. Ik vind dat voor de gaai onterecht.

Dat betekent dat er op akkers en weilanden acties kunnen worden ondernomen met als doel het voorkomen van belangrijke schade aan gewassen en het beschermen van de fauna. De toegestane middelen voor bestrijding zijn vuurwapens, afschrikingsmiddelen, trechters vallen en roofvogels. Ik vind deze vogel echter niet schadelijk. Integendeel, ik vind het een bijzonder nuttige vogel. Het dieet van de gaaien bestaat overwegend uit plantaardig voedsel : zaden, vruchten met een voorkeur voor eikels, ook hazelnoten, beukennoten, kastanjes, graangewassen en andere weke vruchten. Daarnaast is het een insecteneter, wat niet onbelangrijk is, vooral omdat hij de insecten in hun diverse ontwikkelingsstadia eet. Verder eet hij eieren, jonge vogels, kleine zoogdieren en reptielen.

Als we nagaan welke schade de gaai kan aanrichten, blijkt klein wild een verwaarloosbaar deel van zijn voedselpakket te zijn. Er is een studie gebeurd waarbij onderzoekers de maaginhoud van 28 gaaien bekeken. Van deze 28 studies werd slechts in één geval fazanten- en duivenresten in de maag gevonden. Dat betekent dat in 27 op de 28 keer geen sprake is van schade aan fauna teweeggebracht door de Vlaamse gaai.

Een tweede belangrijke vraag is of de gaai zelf andere beschermde of bedreigde soorten bedreigt. Dat blijkt niet zo te zijn. Schade tegenover zangvogels is evenmin bewezen. Individuele zangvogels

Vertriest

kunnen schade ondervinden maar op populatieniveau is nooit schade bewezen.

De Vlaamse gaai is een typische bosvogel en daarom is er zelden schade aan de landbouw. Enkel langs de bosranden en in boomgaarden kunnen er problemen zijn, maar de schade is zeer beperkt. Enkel in de jaren waar er een tekort is aan eikels, bestaat er mogelijk schade aan landbouwgewassen.

Samengevat is er noch voor de landbouw, noch voor beschermde soorten, noch voor de fauna gevaar vanwege de Vlaamse gaai. Er is geen enkele reden om die Vlaamse gaai nog bij de te verdelgen soorten te houden. Het is bovendien een nuttige vogel. Als bosvogel is hij zeer belangrijk voor de verspreiding van boomzaden van vooral de beuk en de eik. Het is daarenboven een soort die de insectenpopulatie onder controle houdt.

Omwille van deze argumenten vraag ik u, mevrouw de minister, om de Vlaamse gaai te schrappen als te verdelgen soort en hem los te zien van de kraaien en eksters.

De voorzitter : De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik wil het hartstochtelijk pleidooi van mevrouw Vertriest met klem ondersteunen. Ik sluit me aan bij haar vraag. Ik geef nog enkele bijkomende argumenten.

De N-VA is voorstander van de bevordering van alles wat de goede merknaam Vlaams draagt. Ik wil nog wijzen op een andere particulariteit van deze eigenaardige vogel. Als bosvogel is de Vlaamse gaai dikwijls gebruikt aan de kust voor het verjagen van meeuwen. Hij is een zeer groot vijand van de meeuw en dus zeer nuttig. We hebben in Vlaanderen en vooral aan de kust niet zoveel bosjes en bossen. In de bosjes van Oostende heeft de vogel enkele jaren geleden prachtig werk geleverd.

In het algemeen denk ik dat we niet alleen de Vlaamse gaai maar alle vogels in Vlaanderen moeten controleren op het feit of ze al dan niet nog schadelijk zijn, en of ze niet kunnen worden verwijderd van de lijst van te verdelgen vogels of opgenomen worden in de lijst van te beschermen vogels.

De voorzitter : De heer Lachaert heeft het woord

De heer Patrick Lachaert : Mijnheer de voorzitter, één van de grote redenen waarom de Vlaamse gaai

in aantal vermindert, is de aanwezigheid van de ekster. Ik denk dat het schrappen op zich van de lijst geen goede oplossing is. Er moet echter iets gebeuren met het bestand van de ekster en dat niet alleen ten voordele van de Vlaamse gaai, maar ook voor de merels, de lijsters, enzovoort. Ik zeg dit als lid van Natuurpunt Vlaanderen. Ik ben al lid sedert 1971, ik hou van de natuur. Het is niet omdat ik lid ben van de VLD dat dit probleem mij niet zou interesseren.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, om de woorden van mevrouw Vertriest kracht bij te zetten, verwijs ik naar een studie van het Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen over de kraaiachtigen in Vlaanderen, die in 2002 werd afgerond. Ik overloop hieruit enkele conclusies die van belang zijn.

In de voorbije decennia is op grond van inventarisaties op lokaal niveau een toename van het Gaaienbestand in Vlaanderen merkbaar, wat vermoedelijk te wijten is aan de veroudering en geleidelijke uitbreiding van het bosbestand. Dat klopt niet met wat de heer Lachaert zegt. Bosuitbreiding heeft dus ook invloed op de fauna. Of deze toename met de volledige realiteit overeenstemt, blijft evenwel een vraagteken. Waar veel bos is, ontstaat een toename, maar globaal wijzen ringvangsten op een licht dalende trend.

Gaaien eten overwegend plantaardig voedsel en voorts insecten, eieren, jonge vogels, kleine zoogdieren en kleine reptielen. Gaaien zijn voor wildsoorten slechts uitzonderlijk schadelijk, en er zijn geen wetenschappelijk gefundeerde redenen om gaaien te bestrijden. De schadelijkheid tegenover zangvogels op populatieniveau is niet bewezen.

De gaai vormt voor de bosbouw een nuttige diersoort omwille van de verspreiding van boomzaden. Dit is algemeen bekend. Deze vogel kan ook zorgen voor een natuurlijke verjonging van de bossen. Het is bijgevolg wenselijk om de bestrijding van de gaai stop te zetten. Ik kan mij aansluiten bij de aanbevelingen die worden gedaan. Ik vind de aanbeveling van de heer Loones, dat men eigenlijk het hele pakket van schadelijke soorten moet bekijken, terecht.

Er is momenteel nog discussie of deze doelstelling kan worden gerealiseerd door een wijziging van het koninklijk besluit van 9 september 1981 betreffende de bescherming van vogels in het Vlaams Gewest – wat een wijziging van de vogelbescher-

Dua

mingswetgeving inhoudt -, dan wel of deze aanpassing moet worden geplaatst in een bredere herziening van het soortenbeschermingsrecht, waar het decreet natuurbehoud een decretale basis voor geeft. De tweede optie wordt momenteel voorbereid op ambtelijk niveau. Nadien zullen we nagaan wat strategisch gezien het beste is. De eerste optie lijkt op het eerste zicht de gemakkelijkste.

In elk geval neem ik de aanbevelingen van mevrouw Vertriest en de andere leden ter harte om de Vlaamse gaai van de lijst van de schadelijke vogelsoorten te schrappen.

De voorzitter : De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert : Ik ben het eens met de minister wat de bosbestanden betreft, maar de Vlaamse gaai heeft weinig kans in de beboste tuinen waar geen dicht bestand is ten aanzien van dat van de ekster.

Minister Vera Dua : De ekster volgt de mens. In sterk verstedelijkte of verstoorde omgevingen doet de ekster het zeer goed, en betekent daar een concurrent voor soorten die gevoelig zijn voor verstoringen.

Mevrouw Isabel Vertriest : Ik meen dat we moeten nuanceren. Enerzijds zijn er de te verdelgen dieren, waar de gaai niet toe hoort en die we dus van de lijst moeten schrappen. Ik heb niet de indruk dat er duidelijke aanwijzingen zijn dat de populatie van de gaai achteruit gaat. Dit is enkel hier en daar het geval.

Anderzijds moeten we nagaan wat we doen met kraaien, eksters en dergelijke. Het hele pakket van de te verdelgen soorten moet opnieuw worden bekeken, en eveneens dat van de exoten.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 11.05 uur.*
